

anerkendt, og som derfor burde forelægges regeringerne til udtalelse, før videre kunne foretages.

Der herskede stor uenighed om, hvilken stilling man skulle tage til udkastet. De Forenede Stater foreslog en resolution, der gik ud på at anerkende kommissionens udkast som et betydeligt bidrag til folkerettens kodifikation og at anbefale det til fortsat overvejelse af medlemsstaterne, de internationale domstole og alle landes retsmyndige som en retskilde og en ledetråd for den fortsatte udvikling af international ret. Dette forslag vakte stærk opposition, og der opstod en langvarig debat, bl. a. om berettigelsen af at betegne deklarationen som en retskilde. Medens det amerikanske forslag sigtede på straks at få gjort rent bord i denne sag og få vedtaget en resolution, der forebyggede spørgsmålets genoptagelse på senere forsamlinger, gik et argentinsk forslag ud på, at det tværtimod skulle resolveres at sende kommissionens deklara-tionsudkast til medlemsstaternes regeringer med anmodning til disse om at fremsætte kommentarer og forslag, således at sagen kunne blive taget op til fornyet behandling på næste års plenarforsamling. Hverken det amerikanske eller det argentinske forslag vandt udvalgets bifald. Resultatet blev til slut vedtagelse af et kompromis, foreslået af Argentina, Nederlandene og De Forenede Stater, et kompromis, der lå betydeligt nærmere det argentinske forslag end det amerikanske. Af sidstnævnte forslag blev i kompromis-

nærmest kun tilbage anerkendelsen af udkastet som et bidrag til folkerettens fortsatte udvikling og kodificering. Anbefalingen af udkastet som „retskilde“ og „ledetråd“ blev strøget, og anbefalingen indskrænket til kun at gælde medlemsstaternes og de retslærdes „opmærksomhed“. Hovedvægten i kompromisudkastet kom til at ligge på beslutningen fra det argentinske forslag om deklara-tionsforslagets forelæggelse for medlemsstaternes regeringer til udtalelse. Hertil knyttedes en anmodning til generalsekretæren om at bearbejde og offentliggøre regeringernes kommentarer til det brug, plenarforsamlingen måtte finde det ønskeligt at gøre deraf, og på forslag af Chile og Colombia vedtoges det i udvalget her at tilføje „på dens næste møde“. For denne tilføjelse afgaves 29 stemmer mod 9 (deriblandt Danmark, Norge Sverige, Storbritannien og De Forenede Stater).

Ved sagens behandling i plenum foreslog Danmark udeladelse af de citerede ord („på dens næste møde“), hvis bibeholdelse ville have bevirket, at f. eks. hverken Frankrig eller Storbritannien ville kunne have stemt for deklara-tionsudkastet. Dette danske ændringsforslag vedtoges med 19 stemmer mod 15 og 14 abstentioner, hvorefter resolutionen med denne ændring vedtoges med 30 stemmer. Ingen stemte imod, 12 afholdt sig fra at stemme.

Resolutionen med det dertilhørende udkast til deklarationen om staters rettigheder og pligter findes gengivet i oversættelse som bilag 8.